

[Indenrigsministeren.]

evneprincippet, og derfor gaar Forslaget her ud fra det Synspunkt, at Skatteyderens Skatteevne bør være afgørende for Skatteansættelsen saavel i Erhvervskommunen som i Opholdskommunen og Beskatningen lægges saaledes til Rette, at Erhvervsskatteyderen kommer til at bære de kommunale Byrder i lige Forhold med Erhvervskommunens andre Skatteydere.

Forslagets §§ 18—19 indeholder Reglerne om, hvilken Kreds af Personer der fremtidig vil være erhvervsskattepligtige. Som nævnt svarer efter de gældende Regler de næringsdrivende Erhvervsskat af enhver nok saa lille Erhvervsindtægt, medens Funktionæerne kun svarer Erhvervsskat af den Del af Erhvervsindtægten, der ligger over 5 000 Kr. Heri sker der ved Forslaget 2 Ændringer: Erhvervsskat skal fremtidig ikke svares af Skatteydere, hvis Ansættelse til Statskat i Opholdskommunen ligger under 5 000 Kr. Gennem denne Regel, der, anvendt paa samtlige i Betragtning kommende Skatteydere, er praktisk og let anvendelig, opnaas det at tage et rimeligt Hensyn til Opholdskommunerne, hvis Udgifter til saadanne Skatteydere som Regel er forholdsvis store sammenlignet med den Skat, Kommunen kan paaligne dem. Dernæst medfører Regelen, at i Tilfælde, hvor Funktionærer efter foranstaaende er erhvervsskattepligtige, bliver hele deres Erhvervsindtægt Genstand for Erhvervsbeskatning, det vil sige, at det nu gældende 5 000 Kr.'s Fradrag bortfalder. Ved Fastsættelsen af denne 5 000 Kr.'s Grænse vil Erhvervsskatteydernes Antal blive færre. Hvorvidt den her fastsatte Grænse paa 5 000 Kr. rammer nøjagtigt, som den bør, vil jo altid kunne være Genstand for Diskussion. Jeg tror, det er den rette Grænse, men forskelligartede Kommuner vil selvfølgelig have forskellig Interesse i, hvor denne Grænse sættes. Jeg vil meget haabe, at Rigsdagen her vil formaa at tage sit Standpunkt alene ud fra et objektivt Skøn over samtlige Forhold.

Bestemmelserne om Beregningen af Erhvervsskatten findes i Forslagets §§ 27—28. Udgangspunktet for Beregningen er den samlede Indkomst, hvorefter den erhvervsskattepligtige i Opholdskommunen bliver ansat til Statskat. Det udregnes efter de fastsatte Regler for Paaligning af Skat til Opholdskommunen, hvilket Skattebeløb den paagældende Skatteyder efter denne Indtægt vilde være kommet til at udrede til Erhvervskommunen, saafremt denne havde været hans Opholdskommune.

Ved denne Beregning kommer altsaa de i Erhvervskommunen gældende Ligningsregler, Børnefradrag m. v. til Anvendelse, ganske i Overensstemmelse med de Regler, som Erhvervskommunens Skattevedtægt hjemler for Beskatning af Kommunens Opholdsskatteydere. Herved opnaas, som før nævnt, at vedkommende Skatteydere Skatteevne ogsaa bliver Erhvervsskatteligningens Grundlag i Modsætning til den gældende Ordning, der, uden at spørge om Skatteyderens økonomiske Stilling, lægger den fra Erhvervskommunen hidrørende Nettoindtægt til Grund for Erhvervsbeskatningen.

Af det Skattebeløb, som Skatteyderen efter disse Regler vilde være kommet til at svare i Erhvervsskat til Erhvervskommunen — man kan kalde det Erhvervskommunens Opholdsskat —, beregnes derefter en Andel, bestemt efter Forholdet mellem Skatteyderens i Erhvervskommunen indtjente Indkomst uden Fradrag for personlige Skatter og Forsikringer og Summen af hans Indtægter i de Kommuner, hvor han er skatteansat, ligeledes uden Fradrag for Skatter og Forsikringer; dette Forholdstal kaldes i Forslaget *Indtægtsbrøken*, og Andelen udfindes ved, at man multiplicerer det som Erhvervskommunens Opholdsskat betegnede Beløb med Indtægtsbrøken.

I det herefter udkomne Beløb foretages derefter en Reduktion. For at sikre Opholdskommunen en Skat af de mindre Skatteydere, der staar i et rimeligt Forhold til de Udgifter, disse Skatteydere paafører denne Kommune, bør den Procent, hvormed den skal reduceres, være størst for de mindste Indtægter og derefter faldende efter en vis Skala. Skalaen for denne Reduktionsprocent, vil man se, varierer i Forslaget fra 70 pCt. ned til 40 pCt.

Ligesom der efter de gældende Regler er hjemlet en Erhvervsskatteyder Ret til Godtgørelse for udredet Erhvervsskat i Skatten til Opholdskommunen, indrømmes der ogsaa efter Forslaget Erhvervsskatteyderen et Fradrag i Opholdskommuneskatten efter nærmere fastsatte Regler.

Med Hensyn til hele den her foreslaaede Beregningsmaade skal jeg i øvrigt henvise til de i Bilag 1 til Lovforslaget anførte Eksempler, ligesom jeg henviser til de i Bilagene 2—5 anførte Eksempler paa Virkningen af de foreslaaede Regler.

Der vil maaske — eller sandsynligvis — blive indvendt, at de Beregninger, der nødvendiggøres efter de foreslaaede Regler, er ret komplicerede. Sandsynligheden taler dog for, at Arbejdet for Kommunerne vil blive ringere end efter de gældende Regler,